05/07/2019

Обнавља се древна Саборна црква из претатарског периода

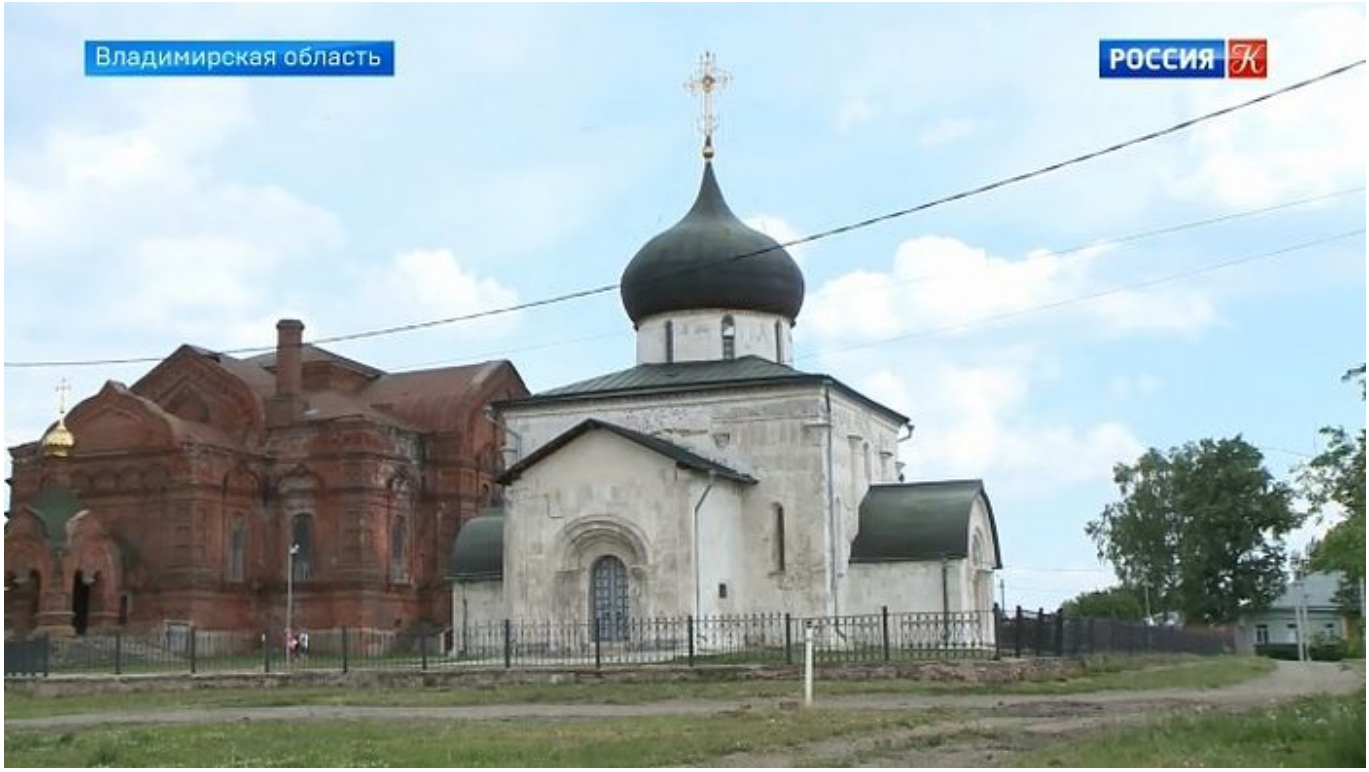

Саборна црква Светог Георгија у средњовековном граду Јурјев-Полски у Владимирској области ускоро ће бити подвргнута већој обнови, преноси Православие.ру. Саборна црква Светог Георгија је позната као последња постојећа камена грађевина саграђена пре периода монголске инвазије, између 1230. и 1234. године.

Време је радило против величанствене Саборне цркве и њених јединствених камених резбарија, јер је цела зграда прекривена пукотинама и полако еродира. Светлана Борисова, директорка локалног музеја, сугерисала је да је подземна вода извор штете, јер бели камен апсорбује магнезијум сулфат, а магнезијумове соли нагризају камен изнутра.

Овај период и стил камен руске архитектуре овековечен је у историографији као Владимир-Суздалске белокамене цркве, које су касније, посебно Успенска Саборна црква у Владимиру, која је послужила као инспирација за Успенску саборну цркву у московском Кремљу.

У историјској Русији постоји неколико грађевина које су преживеле монголску инвазију, а скоро све су биле цркве. Већина је у Новом Великом, затим у

Владимир-Суздалу, а затим у Кијеву и Чернигову.

Међутим, врло је ретко пронаћи цркву која није била у међувремену много измењена или делимично обновљена; кров и купола Саборне цркве Светог Георгија, на пример, морали су да се обнове у 15. веку након што су се срушили.

Саборна црква је посебно позната по својим каменим рељефима, који украшавају зидове сваковрсним симболима од необичних птица и животиња до сирина, словенског митолошког створења. Катедрала је такође украшена рељефима леопарда, јер су леопарди били популарни у хералдици средњовековне кнежевске породице.

Свако ко је икада видео резбарије великих мачака, као што су лавови, у региону Владимир-Суздал, упознати са њиховим прилично забавним цртама лица. Популарна прича је да су италијански архитекти су и занатлије у историјској Русији покушавали да наведу људе на важност лавова у царској хералдици.

Становници Владимир-Суздала, који никада нису видели лавове пошто нису рођени у историјској Русији, наводно су питали Италијане како изгледају. Италијани су их тешко описивали, јер су најближе животиње лавовима које су људи познавали наводно мачке, па су Италијани наводно рекли да лавови изгледају као мачке, само много већи и смртоноснији. Као резултат тога, главе лавова уклесане на многим руским црквама тог времена једноставно су више личиле на дивовске мачке са језиво људским лицима него типичне грчко-римске или ренесансне скулптуре лавова.

spc.rs